

KINH ĐẠI PHƯƠNG QUẢNG PHẬT HOA NGHIÊM

QUYỂN 50

Phẩm 34: NHẬP PHÁP GIỚI (Phần 7)

Này thiện nam! Lại có hương thơm tên là Ngưu đầu chiên-đàn, sinh ra từ núi Ly cấu, nếu dùng hương này để xoa thân thì lửa không thể đốt cháy.

Lại có hương tên là Bất khả hoại, sinh ra từ biển cả, nếu dùng hương này xoa thân thì phát ra các âm thanh vi diệu thu phục được oán thù.

Lại có hương thơm tên là Liên hoa hắc trầm thủy, sinh ra từ bốn bờ quanh hồ A-nậu-đạt, nếu đốt chỉ một viên cũng có thể xông thơm khắp cõi Diêm-phù-đề, chúng sinh nào nghe thấy mùi hương này liền được lìa bỏ tất cả các điều ác, đầy đủ giới thanh tịnh.

Lại có hương thơm tên là Minh tướng, sinh ra từ núi Tuyết, chúng sinh nào nghe thấy được mùi hương này liền được xa lìa các cấu nhiễm, tâm được thanh tịnh, nếu thuyết pháp cho người khác thì khiến cho tất cả đều đạt được Tam-muội Ly cấu viên mãn của Bồ-tát.

Lại có hương tên là Hải tạng, sinh ra từ nước La-sát, thích hợp với vua Chuyển luân, khi đốt lên một viên hương này, bốn bộ binh chúng đứng thẳng hàng trong hư không.

Lại có hương tên là Thanh tịnh trang nghiêm, sinh ra từ Thiện pháp đường, đốt lên một viên hương này có thể khiến cho tất cả chư Thiên đều đạt được Tam-muội niệm Phật.

Lại có hương tên là Tịnh tạng, sinh ra từ trời Dạ-ma, đốt lên một viên hương này, có thể khiến cho tất cả chư Thiên đều vân tập đến cõi trời Dạ-ma để nghe nhận chánh pháp.

Lại có hương tên là Tiên-đà-bà, sinh ra từ cõi trời Đâu-suất, luôn ở trước tòa ngồi của Bồ-tát Bồ xứ, đốt lên một viên hương này sẽ tỏa lên đám mây thơm ngát bao trùm tất cả thế giới khắp mười phương, rưới mưa vô lượng trang nghiêm để cúng dường tất cả chư Phật và quyến thuộc.

Lại có hương tên là Chuyển ý, sinh ra từ cõi trời Tha hóa tự tại, đốt lên một viên hương này thì ở cõi trời Tha hóa tự tại rưới mưa trang nghiêm trong bảy ngày bảy đêm.

Này thiện nam! Tôi chỉ biết các loại hương ấy, còn các Bồ-tát xa lìa tất cả các tập khí bất thiện, hoàn toàn xa lìa năm dục, diệt trừ phiền não, hàng phục các ma, đoạn trừ tất cả trói buộc, xa lìa ba cõi, dùng hương thơm vi diệu trí tuệ để tự trang nghiêm, không đắm nhiễm tất cả thế gian, thành tựu đầy đủ hương thơm giới vô ngại, trừ diệt các chướng ngại, cảnh giới trí tuệ thông suốt không ngưng trệ và tâm luôn bình đẳng. Tôi làm sao có thể biết và nói được hạnh nguyện công đức, giới hạnh thanh tịnh, nghiệp, thân, miệng, ý xa lìa tất cả các điều ác của chư vị.

Này thiện nam! Ở phương Nam có thành tên là Lôu các, ở đó có người rành đường biển tên là Tự Tại. Ông hãy đến đó để thưa hỏi: “Bồ-tát làm thế nào để học hạnh Bồ-tát và tu hành đạo Bồ-tát?”

Khi đó, Đồng tử Thiện Tài cúi đầu đảnh lễ dưới chân trưởng giả, đi nhiều quanh vô số vòng rồi từ tạ đi về hướng Nam.

Bấy giờ, Đồng tử Thiện Tài hướng đến thành Lô các, quán sát chánh đạo, chuyên cầu chánh đạo, quán sát con đường bằng phẳng hiểm trở, con đường dơ sạch, con đường an ổn nguy hiểm rồi lại suy nghĩ: “Nhờ Thiện tri thức mà đạt đạo Bồ-tát, đạo Ba-la-mật, giáo hóa chúng sinh, thể nhập pháp giới vô ngại, tùy thuận tất cả chúng sinh, diệt trừ hết thảy phiền não, đốt cháy tất cả tà kiến, nhổ bật tất cả gốc rễ bất thiện, vượt qua biển tất cả sinh tử và chắc chắn đến được thành trì Nhất thiết trí. Vì sao? Vì nhờ Thiện tri thức mà được tất cả các căn lành, nhờ Thiện tri thức mà đạt được Nhất thiết trí...”

Suy nghĩ xong, Thiện Tài dần dần đi đến thành Lô các, tìm kiếm phát nguyện vì rành đường đường biển tên là Tự Tại, thấy vị ấy ở trên bờ biển, gần chỗ thuyền buồm neo đậu, có mười vạn lá buồm và vô số người vây quanh để nghe pháp tinh tấn, thể nhập vào biển pháp lớn và pháp biển công đức Phật. Đến chỗ vị ấy, Thiện Tài cúi đầu đảnh lễ dưới chân, rồi đứng qua một bên và thưa:

–Thưa Đại thánh! Trước đây, tôi đã phát tâm Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác nhưng chưa biết Bồ-tát phải làm thế nào để học hạnh Bồ-tát và tu hành đạo Bồ-tát?

Vị rành đường biển đáp:

–Lành thay, lành thay! Thiện nam, ông đã có thể phát tâm Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, thưa hỏi tôi về châu báu Đại thừa vi diệu để vượt qua biển sinh tử, đến được đảo Nhất thiết trí, đạt được pháp Đại thừa không thể hư hoại, xa lìa nạn Nhị thừa, an trụ trong niềm an lạc tịch diệt, nhanh chóng rời khỏi dòng chảy cuộn cuộn của sinh tử, đạt được đạo pháp Đà-la-ni mà các Bồ-tát đã đạt, đạo trang nghiêm của Bồ-tát và Nhất thiết chủng trí, thành tựu pháp môn rộng khắp, đối với tất cả các pháp không hề bị chướng ngại và vượt qua biển Nhất thiết trí...

Này thiện nam! Tôi đã thành tựu pháp môn Đại bi tràng tịnh hạnh, ở nơi bờ biển trong thành Lô các này, vì những người nghèo khổ mà tu hành các khổ hạnh, làm vừa ý cho tất cả những mong cầu của chúng rồi thuyết pháp, khiến được hoan hỷ phát khởi căn lành, nuôi dưỡng kho tàng công đức trí tuệ, lợi căn Bồ-tát, phát tâm Bồ-đề, trực tâm thanh tịnh của Bồ-tát, tăng trưởng tâm sâu xa của Bồ-tát, làm phát sinh và tăng trưởng năng lực đại Bi, trừ khổ sinh tử, tự tại trong biển sinh tử không biết mệt mỏi, giáo hóa biển các chúng sinh khiến được ở trong biển công đức, được ánh sáng của biển Nhất thiết trí, thấy biển tất cả chư Phật và vượt qua biển Nhất thiết trí.

Này thiện nam! Tôi ở thành này, suy nghĩ như vậy, chánh niệm như vậy làm lợi ích cho chúng sinh.

Này thiện nam! Tôi biết được tất cả các đảo châu báu trong biển, tất cả các tướng châu báu, tất cả những châu báu đang sinh trưởng, tất cả những châu báu sạch và không sạch, biết giá trị của tất cả châu báu, tất cả những đồ dùng quý báu, biết cách sử dụng thích hợp tất cả những châu báu, biết làm ra tất cả những châu báu, biết cảnh giới của tất cả những châu báu, biết ánh sáng của tất cả châu báu. Tôi còn biết tất cả các cung điện loài rồng, diệt trừ tất cả những tai nạn của loài rồng; biết tất cả các cung điện loài La-sát, diệt trừ tất cả những tai nạn của loài La-sát; biết tất cả các cung điện các chúng sinh có thân to lớn, diệt trừ tất cả những tai nạn của các chúng sinh có thân to lớn; biết lo sợ thủy triều lên xuống để tránh được sóng dữ, biết tướng của màu nước; biết mặt trời, mặt trăng và sao; biết tính toán, biết ngày, biết đêm, biết

rõ các khoảng thời gian nhỏ như: sát-na, la-bà, ma-hầu, đố-lộ, biết pháp đi ở an nguy, biết phương pháp đi biển của các thuyền buồm chắc chắn, không chắc chắn; biết trước khí hậu có gió lớn để quay trở về và biết rõ nơi đến.

Này thiện nam! Tôi đã thành tựu trí tuệ như vậy để làm lợi ích chúng sinh, nhập vào biển cả nói pháp giúp cho tất cả chúng sinh đều được hoan hỷ, không còn niềm sợ hãi sinh tử, thể nhập vào biển Nhất thiết trí, làm khô cạn biển ái dục, đạt được biển trí tuệ soi sáng cả ba đời, vượt qua biển tất cả các khổ, làm thanh tịnh biển tâm của tất cả chúng sinh, làm trang nghiêm thanh tịnh biển tất cả các cõi Phật, đi đến biển tất cả các cõi ở khắp mười phương không bị chướng ngại, biết biển các căn và các nguyện của tất cả chúng sinh, tùy thuận biển các hạnh của tất cả chúng sinh, biết biển các sự thích ứng của tất cả chúng sinh.

Này thiện nam! Tôi thành tựu pháp môn Đại bi tràng tịnh hạnh này, cho nên người nào nghe được và nhớ nghĩ đến tôi, đều không uổng phí.

Này thiện nam! Tôi chỉ biết pháp này, còn các Đại Bồ-tát đi trong biển sinh tử phiền não mà tâm không hề bị đắm nhiễm, xa lìa biển các tà kiến, thể nhập vào biển chân thật, dùng phương tiện thiện xảo để giáo hóa chúng sinh, ở trong biển Nhất thiết trí, diệt trừ biển các sự buông lung của tất cả chúng sinh, khéo léo phân biệt biết rõ biển các sự đúng thời và phi thời, biết biển các phương tiện thiện xảo để giáo hóa chúng sinh luôn luôn đúng thời... tôi làm sao có thể biết và nói được hạnh nguyện công đức của chư vị.

Này thiện nam! Ở phía Nam có thành tên là Khả lạc, ở đó có vị trưởng giả tên là Vô Thượng Thắng, ông hãy đến đó để thưa hỏi: “Bồ-tát làm thế nào để học hạnh Bồ-tát và tu hành đạo Bồ-tát?”

Khi đó Đồng tử Thiện Tài cúi đầu đánh lễ, đi nhiều quanh vị rành đường biển vô số vòng, nước mắt lưng tròng rồi từ tạ đi về phương Nam.

Đồng tử Thiện Tài thấm nhuần tăng trưởng lòng đại Từ, đại Bi, nuôi dưỡng Đồng cư trí tuệ trang nghiêm, xa lìa như uế phiền não, thể nhập pháp bình đẳng, tâm không buông lung, nhỏ sạch gốc rễ bất thiện, diệt trừ tất cả những chướng ngại, tinh tấn kiên cố tu tập Tam-muội không thể nghĩ bàn của Bồ-tát, ánh sáng trí tuệ chiếu soi khắp nơi, được an vui tịch tĩnh, trong ao công đức hoa giải thích nở, viên mãn đại nguyện đầy khắp pháp giới không hề chướng ngại, đạt đến Nhất thiết trí, dốc lòng chuyên cầu đạo chân chánh của Bồ-tát...

Rồi Thiện Tài dần dần đến thành Khả lạc, tìm kiếm trưởng giả Vô Thượng Thắng khắp nơi. Phía Đông thành ấy có khu rừng tên là Ly ưu não diệu trang nghiêm tràng, trưởng giả đó đang ở trong rừng ấy, vô số trưởng giả vây quanh, bàn luận việc nước. Nhân đó vì họ thuyết pháp khiến xa lìa ngã, ngã sở và tất cả các cõi, từ bỏ ganh ghét, làm thanh tịnh biển tâm, an trí tâm thanh tịnh, thường gặp được tất cả chư Phật, được năng lực niềm tin thanh tịnh, thọ trì pháp của chư Phật, phát khởi năng lực Bồ-tát, hành hạnh Bồ-tát, phát sinh ra các năng lực Tam-muội của Bồ-tát, hiển hiện các năng lực trí tuệ của Bồ-tát, diễn nói năng lực chánh niệm của Bồ-tát và ưa thích phát tâm Bồ-đề Vô thượng.

Khi ấy, đến chỗ của trưởng giả, Thiện Tài vì cung kính pháp, đánh lễ trưởng giả năm vóc sát đất, hồi lâu mới đứng dậy, thưa:

–Thưa Thánh giả! Tôi là Thiện Tài, tôi là Thiện Tài, trước đây, tôi đã phát tâm Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác nhưng chưa biết Bồ-tát phải làm thế nào để học

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

hạnh Bồ-tát và tu hành đạo Bồ-tát để giáo hóa chúng sinh, luôn gặp chư Phật, thừa hỏi chánh pháp, có thể thọ trì mây tất cả các pháp của tất cả chư Phật, chuyên tâm hướng đến tất cả các môn phương tiện, hành hạnh Bồ-tát ở tất cả các thế giới trong tất cả các kiếp, biết được thần lực tự tại của tất cả chư Phật, thọ trì được tất cả những pháp mà chư Phật đã thọ trì và đạt được thần lực của Phật.

Trưởng giả đáp:

–Lành thay, lành thay! Thiện nam! Ông đã có thể phát tâm Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Này thiện nam! Tôi đã thành tựu pháp môn Tịnh hạnh trang nghiêm đến tất cả các cõi của Bồ-tát, năng lực thần thông không nương tựa, không tạo tác.

Này thiện nam! Pháp môn Tịnh hạnh trang nghiêm đến tất cả các cõi của Bồ-tát là gì?

Này thiện nam! Trong tam thiên đại thiên thế giới này, tất cả cõi của A-tu-la, tất cả Ca-lâu-la, địa ngục, ngạ quỷ, Dạ-ma, La-sát, Cưu-bàn-trà, Càn-thát-bà, thế gian của Nhân phi nhân... trong thế gian, trời Tam thập tam, trời Tu-dạ-ma, trời San-đâu-suất cho đến thế gian của Ma thiên, chỗ cư trú của tất cả các loài ở cõi Dục, tất cả Thiên cung, tất cả Long cung, tất cả các cung điện của loài Dạ-xoa, Càn-thát-bà, A-tu-la, Ca-lâu-la, Khẩn-na-la, Ma-hầu-la-già và các cõi nước, thành ấp, xóm làng của cõi người, tôi đều ở trong đó thuyết pháp, diệt trừ tranh cãi, các tâm giận dữ làm hại người, giải thoát tất cả những trói buộc, được ra khỏi các tù ngục, lìa bỏ sợ hãi, diệt trừ các nghiệp bất thiện như giết hại chúng sinh cho đến tà kiến, không làm việc vua việc nước, xa lìa pháp bất thiện, khiến cho tất cả chúng sinh đều diệt trừ các điều ác, dạy cho họ những nghề nghiệp khéo léo và các phương pháp biện luận, làm lợi ích khiến cho tất cả đều được hoan hỷ, tùy thuận tất cả các chúng ngoại đạo, hiện bày trí tuệ thù thắng vi diệu, xa lìa tà kiến, ưa thích Phật pháp, thuyết pháp khắp cho đến cõi Phạm thiên. Ở trong tam thiên đại thiên thế giới này, cho đến ở trong khắp các thế giới nhiều như số bụi trần trong vô số vô số ức ức cõi Phật tôi luôn giảng nói chánh pháp: Phật pháp, pháp của Bồ-tát, pháp của chúng sinh, pháp của Thanh văn, pháp của Duyên giác, nói về các địa ngục, ngạ quỷ, súc sinh, cõi Diêm-la, hiện bày những điều khổ sở ở các đường ác; nói về các cõi trời, hiện bày những niềm vui ở cõi trời, nói về pháp thế gian, pháp xuất, thế gian, hiện bày đạo Bồ-tát, từ bỏ những điều xấu ác trong sinh tử; nói về những công đức vi diệu của Nhất thiết trí, diệt trừ khổ ngu si và những điều chướng ngại, muốn khiến cho tất cả chúng sinh xa lìa những niềm vui thế tục, lìa bỏ những điều hư dối, hiểu rõ pháp chân thật, xa lìa nghiệp ác, diệt trừ các phiền não mà vận chuyển bánh xe Chánh pháp thanh tịnh.

Này thiện nam! Tôi chỉ biết pháp môn Tịnh hạnh trang nghiêm đến được tất cả các cõi của Bồ-tát, có năng lực thần thông không nương tựa, không tạo tác, còn các Đại Bồ-tát thành tựu đầy đủ các thần thông, biết rõ các thân trong các cõi Phật, đạt được mắt nhìn thấy khắp nơi, biết các phương pháp ngôn ngữ, năng lực thần thông tự tại, đầy đủ trí tuệ, xa lìa tranh cãi, được tướng lưỡi rộng dài của bậc Đại nhân, phát ra âm thanh vi diệu không thể hư hoại, biết rõ tất cả chư Phật trong ba đời mà không hề có ý tưởng phân biệt, trí tuệ thanh tịnh sáng suốt chiếu soi các pháp cả ba đời và cảnh giới thanh tịnh vô cùng giống như hư không... thì làm sao có thể biết và nói được hạnh nguyện công đức của chư vị.

Này thiện nam! Ở phương Nam có một nước tên là Nan nhĩn, có thành tên là Ca-

lãng-già-bà-đề, ở đó có vị Tỳ-kheo tên là Sư Tử Phấn Tấn, ông hãy đến đó hỏi: “Bồ-tát phải làm thế nào để học hạnh Bồ-tát và tu hành đạo Bồ-tát?”

Khi ấy, Đồng tử Thiện Tài cúi đầu cung kính đảnh lễ dưới chân trưởng giả, đi nhiều quanh vô số vòng, chiêm ngưỡng kính mến rồi từ tạ đi về phương Nam. Đi dần về phía Nam, đến thành thuộc nước ấy, Đồng tử Thiện Tài tìm kiếm Tỳ-kheo-ni ấy khắp nơi. Lúc ấy có đại chúng vô số nam nữ nói với Thiện Tài.

Vị Tỳ-kheo-ni này hiện đang ở trong rừng Vương viên nhật quang, dùng Chánh pháp làm lợi ích cho tất cả chúng sinh.

Thiện Tài liền đến khu rừng ấy, nhìn khắp nơi thấy một cây lớn tên là Mãn nguyệt phóng ra ánh sáng chiếu soi hàng trăm do-tuần; lại thấy một cây lớn tên là Phổ phú có hình dáng như một chiếc dù lớn, phóng ra ánh sáng màu xanh; lại thấy một cây có hoa tên là Hoa tạng cao như núi Tuyết, rưới xuống những đám mây hoa; lại thấy một cây lớn tên là Nhu nhuyến có ánh sáng chiếu tỏa khắp nơi và luôn luôn có quả quý báu; lại thấy có một cây lớn tên là Minh tịnh, đẹp đẽ như ngọc ma-ni, không thể nào ví dụ được, sinh ra nhiều châu báu thanh tịnh đẹp đẽ; lại thấy một cây tên là Y, sinh ra kho tàng vô số y phục quý giá, đẹp đẽ; lại thấy cây Hoan hỷ, tự nhiên phát ra những âm thanh vi diệu; lại thấy cây Phổ trang nghiêm hương huân, tỏa ra tất cả các mùi hương thơm, xông khắp mười phương không hề trở ngại; lại thấy trong khu rừng ấy có suối chảy, ao nước, có hàng cây Chiên-đàn xung quanh, trang trí lan can bằng bảy báu, bùn đáy ao toàn bằng Chiên-đàn đen, cát bằng vàng ròng, nước tám công đức tràn đầy, mặt nước phủ đầy hoa Ưu-bát-la, hoa Bát-dâm-ma, hoa Câu-mâu-đà, hoa Phân-đà-lợi... Đua nở tốt tươi có nhiều cây báu xung quanh đẹp đẽ kỳ lạ, dưới mỗi cây có vô số tòa Sư tử, trái bằng vải vóc quý báu, xông nhiều loại hương thơm, giăng nhiều màn báu và phủ trên bằng lưới châu báu màu trắng thanh tịnh, trong lưới linh báu màu vàng, phát ra âm thanh vi diệu, có nơi dưới gốc cây trái tòa Sư tử hoa sen, có nơi trái tòa thơm ngát hoặc tòa đẹp đẽ của cung rồng, tòa Sư tử bằng châu báu, hoặc tòa chiếu ánh sáng thanh tịnh khắp nơi hoặc tòa Sư tử an lạc; mỗi tòa đều có mười vạn tòa Sư tử nhỏ xung quanh, vô cùng đẹp đẽ được rải đầy châu báu như đảo châu báu phía trong; tòa được trái vải vóc mềm mại, tốt đẹp quý giá, cứ dẫm chân xuống thì mất, nhắc chân bước lên thì hiện trở lại, nhiều loài chim lạ cất tiếng hót líu lo, hơn hẳn chim ở vườn Hoan hỷ cõi trời Đế Thích.

Các loại cây trở hoa thường mưa xuống những đám mây hoa tỏa hương thơm xông khắp nơi, lại phát ra nhiều âm thanh vi diệu hơn cả cây nhạc, cây báu ở giảng đường Thiện pháp nơi cung trời Đế Thích và hay hơn cả tiếng hát của Thiên nữ; vô số trăm ngàn lâu đài nguy nga tráng lệ, ngắm nhìn không chán, hơn hẳn đại thành Thiện hiện ở cõi trời Đế Thích... tất cả những sự vật đẹp đẽ trong khu rừng này, đều như ở cung Phạm thiên, chúng sinh rất thích ngắm nhìn.

Bấy giờ, Thiện Tài thấy khu vườn rừng do hạnh nghiệp của Bồ-tát mà thành, do các căn lành xuất thế gian mà phát khởi, nhờ cúng dường chư Phật nhiều không thể nghĩ bàn mà có được nên không thể nào bị hủy hoại. Đây là do căn lành thông đạt pháp Như huyễn, nuôi lớn các kho tàng công đức của Tỳ-kheo-ni Sư Tử Phấn Tấn mà thành tựu. Tám bộ trời, rồng và vô số chúng sinh trong tam thiên đại thiên thế giới đều vào trong khu rừng này mà cũng không bị chật hẹp. Vì sao? Vì năng lực oai thần của Tỳ-kheo-ni này là không thể nghĩ bàn.

Khi ấy, Thiện Tài thấy vị Tỳ-kheo-ni ngồi trên khắp tất cả các tòa báu Sư tử, oai nghi đĩnh đạc, đoan nghiêm đẹp đẽ, tâm ý tịch tĩnh, các căn điều phục, như bậc Long

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

tượng, như mặt nước lắng yên, như ngọc như ý, năm dục không nhiễm giống như hoa sen, tâm không sợ hãi như Sư tử chúa, an trú trong giới thanh tịnh như núi Tu-di không thể nào nghiêng đổ; diệt trừ những nóng bức phiền não của chúng sinh như nước hương thơm mát lạnh bậc nhất, diệt trừ các bệnh như thuốc thang cực hay, được gặp thì không uổng phí như trời Bà-lâu-na, tăng trưởng các căn lành giống như đám ruộng tốt...

Lại thấy vị ấy ngồi nơi một tòa, có nhiều chúng sinh cõi trời Tịnh cư vây quanh, vị ấy vì họ giảng nói pháp môn Bất tận.

Lại thấy vị ấy ngồi nơi một tòa, giảng nói pháp môn Phổ diệu âm thanh cho các chúng sinh cõi Duyệt lạc Phạm thiên đang vây quanh.

Lại thấy vị ấy ngồi nơi một tòa giảng nói pháp môn Thanh tịnh tự tại của Bồ-tát cho vô số các vua trời Tha hóa tự tại, các Thiên tử, Thiên nữ và chư Thiên quyền thuộc đang vây quanh.

Lại thấy vị ấy ngồi nơi một tòa, giảng nói pháp môn Thanh tịnh nhất thiết trang nghiêm cho các vua trời Hóa tự tại các Thiên tử, Thiên nữ và chư Thiên quyền thuộc vây quanh.

Lại thấy vị ấy ngồi nơi một tòa, giảng nói pháp môn Tâm tạng toàn phục cho các vị vua trời Đâu-suất, các Thiên tử, Thiên nữ và chư Thiên quyền thuộc đang vây quanh.

Lại thấy vị ấy ngồi nơi một tòa, giảng nói pháp môn Vô lượng trang nghiêm cho các vua trời Dạ-ma, các Thiên tử, Thiên nữ và chư Thiên quyền thuộc đang vây quanh.

Lại thấy vị ấy ngồi nơi một tòa, giảng nói pháp môn Yểm ly cho các vua trời Đế Thích, các Thiên tử, Thiên nữ và chư Thiên quyền thuộc đang vây quanh.

Lại thấy vị ấy ngồi nơi một tòa, giảng nói pháp môn Thiện phương tiện, cứu hộ chúng sinh cho Long vương Bà-già-la, Long vương Thập Quang Minh, Long vương Nan-đà Bạt-nan-đà, Long vương Ma-na-tư, Long vương Y-na-bàn-na, Long vương A-nậu-đạt, các Long tử, Long nữ và các quyền thuộc loài rồng vây quanh.

Lại thấy vị ấy ngồi nơi một tòa, giảng nói pháp môn Vô tận cho Thiên vương Đê-đâu-lại-tra, các Càn-thát-bà nam nữ và các quyền thuộc đang vây quanh.

Lại thấy vị ấy ngồi nơi một tòa, giảng nói pháp môn Pháp giới phương tiện trí trang nghiêm cho các chúa Ma-hầu-la-già, A-tu-la và các quyền thuộc đang vây quanh.

Lại thấy vị ấy ngồi nơi một tòa, giảng nói pháp môn không sợ hãi nơi biển cho các vua Ca-lâu-la có thế lực lớn và các quyền thuộc đang vây quanh.

Lại thấy vị ấy ngồi nơi một tòa, giảng nói pháp môn Phật hạnh quang minh cho các vua Khẩn-na-la và các quyền thuộc đang vây quanh.

Lại thấy vị ấy ngồi nơi một tòa, giảng nói pháp môn Phật hỷ cho các vua Ma-hầu-la-già ở núi mây và các quyền thuộc đang vây quanh.

Lại thấy vị ấy ngồi nơi một tòa, giảng nói pháp môn Thắng thú cho vô số nam nữ, đồng nam, đồng nữ, và các quyền thuộc đang vây quanh.

Lại thấy vị ấy ngồi nơi một tòa, giảng nói pháp môn Khởi đại Từ bi cho vua loài La-sát thường cướp đi mạng sống của chúng sinh, và các quyền thuộc đang vây quanh.

Lại thấy vị ấy ngồi nơi một tòa, giảng nói pháp môn Thắng trí quang minh cho những người ưa thích quả vị Thanh văn và các quyền thuộc đang vây quanh.

Lại thấy vị ấy ngồi nơi một tòa, giảng nói pháp môn Minh tịnh Như Lai công đức quang minh cho những người ưa thích quả vị Duyên giác và các quyền thuộc đang vây

quanh.

Lại thấy vị ấy ngồi nơi một tòa, giảng nói pháp môn Phổ môn Tam-muội trí tuệ quang minh cho những người ưa thích pháp Đại thừa, và những người quyến thuộc đang vây quanh.

Lại thấy vị ấy ngồi nơi một tòa, giảng nói pháp môn Nhất thiết Phật đại nguyện cho những Bồ-tát mới phát tâm và các quyến thuộc đang vây quanh.

Lại thấy vị ấy ngồi nơi một tòa, giảng nói pháp môn Tam-muội ly cấu cho những Bồ-tát ở Địa thứ hai và các quyến thuộc đang vây quanh.

Lại thấy vị ấy ngồi nơi một tòa, giảng nói pháp môn Tịch tĩnh trang nghiêm cho những Bồ-tát Địa thứ ba và các quyến thuộc đang vây quanh.

Lại thấy vị ấy ngồi nơi một tòa, giảng nói pháp môn Nhất thiết trí thế lực cảnh giới cho những Bồ-tát Địa thứ tư và các quyến thuộc đang vây quanh.

Lại thấy vị ấy ngồi nơi một tòa, giảng nói pháp môn Tịnh tâm hoa tạng cho những Bồ-tát Địa thứ năm và các quyến thuộc đang vây quanh.

Lại thấy vị ấy ngồi nơi một tòa, giảng nói pháp môn Minh tịnh tạng cho những Bồ-tát Địa thứ sáu và các quyến thuộc đang vây quanh.

Lại thấy vị ấy ngồi nơi một tòa, giảng nói pháp môn Phổ địa tạng cho những Bồ-tát Địa thứ bảy và các quyến thuộc đang vây quanh.

Lại thấy vị ấy ngồi nơi một tòa, giảng nói pháp môn Pháp giới pháp thân cảnh giới cho những Bồ-tát Địa thứ tám và các quyến thuộc đang vây quanh.

Lại thấy vị ấy ngồi nơi một tòa, giảng nói pháp môn Vô hữu vô trước trang nghiêm cho các Bồ-tát Địa thứ chín và các quyến thuộc đang vây quanh.

Lại thấy vị ấy ngồi nơi một tòa, giảng nói pháp môn Vô ngại Tam-muội cho các Bồ-tát Địa thứ mười và các quyến thuộc đang vây quanh.

Lại thấy vị ấy ngồi nơi một tòa, giảng nói pháp môn Trí tuệ kim cương cho các lực sĩ kim cương và các quyến thuộc đang vây quanh...

Thiện Tài thấy vị Tỳ-kheo-ni ấy ngồi trên tất cả các tòa như vậy, có tất cả các loài, tất cả chúng sinh và các quyến thuộc vây quanh, giảng nói về căn lành cho những người đang gieo trồng căn lành, giảng nói pháp làm tăng trưởng tất cả các căn lành cho những người đang tăng trưởng căn lành, tùy theo sự thích ứng của họ mà thuyết pháp, làm cho họ đạt đến quả vị Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác không hề thoái chuyển. Vì sao? Vì vị Tỳ-kheo-ni này đã thành tựu trăm vạn vô số môn Bát-nhã ba-la-mật như: môn Bát-nhã ba-la-mật có mắt nhìn thấy khắp nơi, môn Bát-nhã ba-la-mật giảng nói tất cả các Phật pháp, môn Bát-nhã ba-la-mật phân biệt pháp giới, môn Bát-nhã ba-la-mật phá tan tất cả những chướng ngại, môn Bát-nhã ba-la-mật làm phát sinh và tăng trưởng tất cả các pháp lành của chúng sinh, môn Bát-nhã ba-la-mật trang nghiêm thù thắng, môn Bát-nhã ba-la-mật về kho tàng vô ngại, môn Bát-nhã ba-la-mật pháp giới viên mãn, môn Bát-nhã ba-la-mật kho tàng tâm thanh tịnh, môn Bát-nhã ba-la-mật kho tàng an lạc của tất cả chúng sinh, đạt được trăm vạn vô số môn Bát-nhã ba-la-mật như vậy. Tỳ-kheo-ni ở trong khu rừng này giáo hóa chúng sinh nào thì họ cũng đều được không thoái chuyển nơi đạo quả Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Khi ấy, Thiện Tài thấy những điều kỳ diệu, Đại Bồ-tát của Tỳ-kheo-ni Sư Tử Phấn Tấn như: những đồ dùng sinh hoạt trong khu rừng, kinh hành oai nghi, tòa báu sư tử, đại chúng quyến thuộc, các công đức kỳ diệu, thần lực tự tại, âm thanh vi diệu...

Thấy những điều kỳ đặc ấy xong lại nghe những âm thanh vi diệu khen ngợi pháp không thể nghĩ bàn, Thiện Tài được vô lượng mây pháp thấm nhuần, thân tâm thư thái, năm vóc sát đất cung kính đảnh lễ. Vừa muốn quay lại đi nhiều, Thiện Tài thấy vị Tỳ-kheo-ni ngồi trên tất cả các tòa, rồi thấy thân của mình và vô số cây cối trong khu rừng đều quay về bên phải, đi nhiều quanh vô số vòng. Thấy như thế xong, Thiện Tài chấp tay cung kính, đứng qua một bên thưa:

–Thưa Đại thánh! Trước đây, tôi đã phát tâm Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác nhưng chưa biết Bồ-tát phải làm thế nào để học hạnh Bồ-tát và tu hành đạo Bồ-tát? Kính xin Đại thánh giảng nói cho tôi.

–Này thiện nam! Tôi đã thành tựu pháp môn Nhất thiết trí để của Bồ-tát

–Thưa Đại thánh! Thế tánh của pháp môn ấy như thế nào?

–Này thiện nam! Pháp môn này là ánh sáng trí tuệ trang nghiêm, ở trong một niệm chiếu soi cả ba đời.

–Thưa Đại thánh! Cảnh giới của pháp môn ánh sáng trí tuệ trang nghiêm như thế nào?

–Này thiện nam! Khi tôi nhập vào pháp môn này, lúc Tam-muội Chánh thọ Nhất thiết pháp đang hiện tiền thì ở mỗi chỗ chư Phật trong tất cả thế giới khắp mười phương khi còn là Bồ-tát ở cung trời Đâu-suất, từ nơi thân của tôi phát ra các ý sinh thân, nhiều như bụi trần trong vô số cõi Phật, để đến cung kính lễ bái.

Lại đem các loại hoa thơm, chuỗi ngọc, các loại tua báu đẹp, hương bột, hương xoa, y phục, dù lông, cờ phướn, các loài hoa quý cho đến tất cả những dụng cụ đẹp để như mây, lưới báu, màn báu, tòa báu... để cúng dường Đức Như Lai. Như sự cúng dường ở trời Đâu-suất, lúc giáng thân vào thai mẹ, sinh ra ở hoàng cung, xuất gia học đạo, đến gốc Bồ-đề, thành bậc Tối Chánh Giác, vận chuyển bánh xe chánh pháp trong cõi trời, cõi người và phi nhân cho đến lúc nhập Niết-bàn thì sự cúng dường cũng như vậy.

Chúng sinh nào biết được sự cúng dường của tôi đều được không thoái chuyển nơi quả vị Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, chúng sinh nào đến chỗ tôi, tôi đều giảng nói môn Bát-nhã ba-la-mật cho họ. Tôi không khởi tưởng phân biệt chúng sinh, không chấp tướng chúng sinh, biết tất cả các pháp ngôn ngữ nhưng không hề lệ thuộc ngôn ngữ, thấy được tất cả chư Phật nhưng không hề chấp tướng chư Phật, vì đã hiểu sâu xa về Pháp thân, thọ trì tất cả các chánh pháp Phật mà không hề chấp tướng chánh pháp vì hiểu rõ các tướng chân thật của chư Phật. Trong mỗi niệm tôi đều ở khắp pháp giới nhưng cũng không chấp thủ tướng pháp giới vì hiểu rõ tất cả các pháp đều như huyễn.

Này thiện nam! Tôi chỉ biết pháp môn Nhất thiết trí để của Bồ-tát, còn các Đại Bồ-tát thấu đạt tất cả các pháp giới không chỉ nương trú, chỉ một thân ngồi kiết già mà cũng đầy cả pháp giới, bên trong thân có thể hiện tất cả các cõi Phật, trong một niệm có thể đến được chỗ tất cả chư Phật, bên trong thân có thể hiển hiện thần lực của tất cả chư Phật, có thể dùng chỉ một sợi lông mà nhắc vô số các thế giới Phật; trong một sợi lông có thể thể hiện được sự thành hoại của vô số các thế giới; trong một niệm, giáo hóa được vô số vô số chúng sinh; trong một niệm bao gồm được vô số vô số kiếp... thì làm sao tôi có thể biết và nói hạnh nguyện công đức của chư vị.

Này thiện nam! Ở phương Nam, có một nước tên là Hiểm nạn, có thành tên Bảo trang nghiêm, ở đó có một cô gái tên là Bà-tu-mật-đa, ông hãy đến đó để hỏi: “Bồ-tát làm thế nào để học hạnh Bồ-tát và tu hành đạo Bồ-tát?”

Khi ấy, Đồng tử Thiện Tài cúi đầu đảnh lễ dưới chân vị Tỳ-kheo-ni, đi nhiều

quanh vô số vòng, chiêm ngưỡng kính lễ rồi từ tạ đi về hướng Nam.

Thiện Tài soi sáng tâm mình bằng ánh sáng trí tuệ lớn, thọ trì đầy đủ Nhất thiết chủng trí, chánh niệm tư duy về thật tướng các pháp, kiến lập kho tàng các Đà-la-ni tất cả ngôn ngữ, tu hành thọ trì kho tàng các Đà-la-ni về tất cả bánh xe chánh pháp, làm nơi nương tựa cho chúng sinh, tăng trưởng năng lực đại Từ bi, phương tiện quán sát Nhất thiết chủng trí, viên mãn thệ nguyện lớn thanh tịnh ngang bằng pháp giới, ánh sáng trí tuệ thanh tịnh chiếu đến các chúng sinh khắp mười phương, năng lực ánh sáng của tất cả các thần thông trang nghiêm tràn ngập tất cả các thế giới khắp mười phương, thành tựu hoàn toàn các hạnh nghiệp của Bồ-tát... Rồi Thiện Tài dần dần đi đến thành Bảo trang nghiêm ở nước Hiểm nạn tìm hỏi Bà-tu-mật-đa hiện đang ở đâu?

Lúc ấy, có người vì không biết cô gái ấy là người có trí tuệ sâu xa nên suy nghĩ: “Vị Đồng tử này oai nghi, đỉnh đạc, tâm ý tịch tĩnh, các căn thuần thực, xa lìa buông lung, điên đảo, loạn động, niệm và tuệ luôn hiện rõ ràng trước mặt, lời nói dịu dàng, không chấp hình sắc, chánh niệm tư duy về pháp tướng sâu xa, không còn biếng trễ, tâm như biển cả, vị này không phải là người điên đảo, đắm nhiễm ái dục, không hề có tưởng về tình dục, không đắm chìm trong bần dục, không lệ thuộc các căn, ra khỏi cảnh giới của ma, không phục tùng theo năm dục, không bị sự trói buộc của tất cả các ma việc không nên làm thì chẳng làm... thì có ý gì mà lại tìm cô gái ấy!” Trong đó, cũng có một người, vì trước đó đã biết cô gái ấy là người có trí tuệ nên nói:

–Lành thay, Đồng tử! Ông được căn lành lớn mới có thể tìm cầu cô gái có trí tuệ sâu xa này.

Này Đồng tử! Cô gái ấy chuyên tâm cầu quả vị Phật, muốn giáo hóa tất cả chúng sinh, nhổ sạch gai ái dục, phá tan các tướng.

Này thiện nam! Hiện nay cô ấy đang ở trong thâm cung tại thành này. Nghe những lời ấy xong, Thiện Tài vô cùng hoan hỷ, đi đến cổng thành, nhìn thấy cung điện to lớn, trang trí đẹp đẽ, mười lớp tường báu xây xung quanh, có mười hàng cây Đa-la quý báu, mười lớp hào sâu chứa đầy nước đủ tám công đức, đáy hào rải cát bằng vàng, mặt nước phủ đầy các loại hoa sen báu đẹp đẽ: hoa Ưu-bát-la, hoa Bát-đàm-ma, hoa Câu-ma-đà, hoa Phân-đà-lợi chen nhau đua nở, tỏa hương thơm ngát, có thể chuyển hóa tâm người, không sinh cấu nhiễm, các cung điện nhà cửa, lầu đài trang trí bằng vô số vật báu, đất bằng lưu ly xanh được tưới nước thơm, xông ướp trầm hương và xoa hương Chiên-đàn, lưới báu bao phủ, lại treo nhiều linh vàng Diêm-phù-đàn, phát ra âm thanh êm tai tưới xuống các loại hoa quý nhiều như mây, những sự đẹp đẽ trang nghiêm nhiều không thể tả xiết, kho báu kim cương, ma-ni, trân châu luôn đầy nhà cửa, mười loại vườn rừng vô cùng đẹp đẽ.

Khi ấy, Thiện Tài thấy cô gái đang ngồi trên tòa báu sư tử, tướng mạo đoan nghiêm, hình dáng xinh đẹp, thân hình như vàng ròng, mắt và tóc xanh biếc, không cao không thấp, không trắng không đen, thân thể hoàn hảo, tất cả cõi Dục không ai sánh bằng, huống là đẹp hơn, đời không ai sánh kịp cô ta biết hoàn hảo về pháp văn tự, các nghề nghiệp khéo léo và các biện luận, thành tựu được trí huyển và phương tiện của Bồ-tát, dùng vô số châu báu trang sức nơi thân, có lưới báu che phủ, đầu đội mào cõi trời, tất cả các đại chúng vây quanh đều tu hành điều thiện, có cùng hạnh nguyện thành tựu căn lành không hề trở ngại, đầy đủ kho báu công đức vô tận, thân tỏa ánh sáng chiếu khắp tất cả, ai gặp được ánh sáng này cũng đều hoan hỷ an vui, thân tâm thư thái và không còn nóng bức phiền não.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Khi ấy, Thiện Tài cúi đầu đánh lễ dưới chân cô gái, đi nhiều quanh vô số vòng, cung kính chấp tay đứng qua một bên, thưa:

–Thưa Đại thánh! Trước đây, tôi đã phát tâm Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác nhưng chưa biết Bồ-tát phải làm thế nào để học hạnh Bồ-tát và tu hành đạo Bồ-tát.

Cô gái đáp:

–Này thiện nam! Tôi đã thành tựu pháp môn Ly dục thật tế thanh tịnh. Nếu chư Thiên nhìn thấy tôi thì tôi là Thiên nữ, nếu người nhìn thấy tôi thì tôi là người nữ, cho đến nếu phi nhân nhìn thấy tôi là phi nhân nữ, thân hình đẹp đẽ, ánh sáng thân thể thù thắng không ai sánh bằng. Chúng sinh nào bị dục trói buộc dắt dẫn mà tìm đến chỗ tôi, tôi giảng nói pháp giúp họ được hoàn toàn lìa dục, đạt được Tam-muội không lệ thuộc cảnh giới. Chúng sinh nào thấy tôi, sẽ đạt được Tam-muội hoan hỷ, chúng sinh nào nói chuyện với tôi sẽ đạt được Tam-muội diệu âm vô ngại, chúng sinh nào nắm tay tôi, sẽ được Tam-muội đến tất cả các cõi Phật, chúng sinh nào ngủ chung với tôi sẽ đạt được Tam-muội ánh sáng giải thoát, chúng sinh nào trông thấy tôi sẽ đạt được Tam-muội các hạnh tịch tĩnh, chúng sinh nào thấy tôi lớn tiếng sẽ đạt được Tam-muội phá tan các ngoại đạo, chúng sinh nào ngắm nhìn tôi sẽ đạt được Tam-muội ánh sáng của tất cả cảnh giới chư Phật, chúng sinh nào gần tôi sẽ đạt được Tam-muội giáo hóa tất cả chúng sinh, chúng sinh nào tiếp xúc tôi sẽ đạt được Tam-muội kho tàng bí mật của công đức. Tất cả các loại chúng sinh như vậy, nếu tìm đến tôi đều đạt được pháp môn Ly dục thật tế.

Thiện Tài thưa:

–Thưa Đại thánh! Thuở xưa Đại thánh gieo trồng các căn lành ở nơi nào và tu những hạnh nghiệp để đạt được pháp môn này?

Này thiện nam! Thuở quá khứ có Phật hiệu là Thường Trụ Như Lai Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác xuất hiện ở đời. Đức Phật ấy vì lòng thương tưởng, làm lợi ích cho chúng sinh mà vào thành An lạc. Phật vừa đặt chân lên cổng thành ngoài, lập tức Đại địa liền chấn động sáu cách, thành ấy tự nhiên rộng lớn kỳ diệu, được trang trí bằng nhiều vật báu, rải nhiều loại hoa, tự nhiên phát ra âm thanh vui vẻ, phóng ra ánh sáng lớn, tất cả các vị trời đứng đầy khắp hư không, hiện ra những điều kỳ đặc như trong kinh Phật Nhập Đại Thành đã nói.

Này thiện nam! Lúc ấy, tôi là vợ của một vị trưởng giả, tôi tên là Thiện Nữ, thấy những điều kỳ đặc như thế, liền cùng với chồng đi ra đường, cúng dường Đức Như Lai ấy chiếc mào côi trời quý báu đẹp đẽ. Khi ấy Văn-thù-sư-lợi là thị giả của Phật, giảng nói pháp cho tôi, khiến tôi phát tâm vô thượng.

Này thiện nam! Tôi chỉ biết được pháp môn Ly dục thật tế này, còn các Đại Bồ-tát thành tựu kho tàng vô số trí tuệ phương tiện và trí tuệ rộng lớn, cảnh giới trí tuệ không ai phá hoại được... thì làm sao tôi có thể biết và nói được hạnh nguyện công đức của chư vị.

Này thiện nam! Về phương Nam có thành tên là Thủ-bà-ba-la, ở đó có trưởng giả tên là An Trụ. Vị ấy thường cúng dường tháp Phật Chiên-đàn. Ông hãy đến đó để thưa hỏi: “Bồ-tát làm thế nào để học hạnh Bồ-tát và tu hành đạo Bồ-tát?”

Khi ấy, Đồng tử Thiện Tài cúi đầu cung kính đánh lễ dưới chân cô gái ấy rồi đi về phía Nam.

Đi dần về thành ấy, Thiện Tài đến chỗ của trưởng giả thưa:

–Thưa Đại thánh! Trước đây, tôi đã phát tâm Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác

nhưng chưa biết Bồ-tát phải làm thế nào để học hạnh Bồ-tát và tu hành đạo Bồ-tát?

Trưởng giả đáp:

–Này thiện nam! Tôi đã thành tựu pháp môn Bất diệt độ tế của Bồ-tát. Trụ trong pháp môn này, nhìn thấy được tất cả các thế giới khắp mười phương. Chư Phật quá khứ, hiện tại, vị lai đều không hề nhập Niết-bàn, trừ khi phương tiện giáo hóa chúng sinh mới vào diệt độ.

Này thiện nam! Khi mở cửa tháp Phật Chiên-đàn, từng niệm từng niệm, tôi đều chánh niệm tư duy về Tam-muội Vô tận Phật tánh. Trong mỗi niệm, tôi đạt được vô thượng vô biên các pháp vi diệu thù thắng.

–Thưa Đại thánh! Cảnh giới của Tam-muội ấy như thế nào?

–Này thiện nam! Khi nhập vào Tam-muội này, tôi thấy Đức Phật Ca-diếp, Đức Phật Câu-na-hàm Mâu-ni, Đức Phật Thi-khí, Đức Phật Tỳ-bà-thi, Đức Phật Đề-xá, Đức Phật Phát Diệu, Đức Phật Vô Thượng Thắng, Đức Phật Vô Thượng Liên Hoa... Ở thế giới này, thấy chư Phật nhiều vô số vô số như vậy, nhiều bằng số bụi trần trong Diêm-phù-đê, cho đến nhiều bằng số bụi trần trong vô số vô số cõi Phật.

Thấy các Đức Phật ấy từ khi mới phát tâm, thần lực tự tại, tất cả các đại hạnh nguyện các pháp Ba-la-mật thanh tịnh vi diệu, lần lượt thành tựu các địa của Bồ-tát, đạt được pháp nhãn sâu xa, thu phục các ma, tăng trưởng và thành tựu đạo quả Bồ-đề tự tại, làm thanh tịnh các cõi Phật. Ở giữa vô số đại chúng giáo hóa chúng sinh phóng ánh sáng lớn, vận chuyển bánh xe pháp thanh tịnh, thần lực biến hóa... tất cả tôi đều chánh niệm tư duy và dùng trí tuệ phân biệt được các Phật pháp ấy để hiện bày cho chúng sinh. Tôi lại thấy được Đức Phật Di-lặc và tất cả chư Phật đời vị lai, Đức Phật Lô-xá-na và tất cả chư Phật đời hiện tại cũng vậy.

Cũng như ở thế giới này, thấy biết được tất cả chư Phật, các Thanh văn, Duyên giác và Bồ-tát ở ba đời trong khắp mười phương cũng vậy.

Này thiện nam! Tôi chỉ biết được pháp môn Bất diệt độ tế này của Bồ-tát, còn các Đại Bồ-tát trong một niệm, biết rõ tất cả các pháp trong ba đời, quán niệm về biên giới của chúng luôn luôn bình đẳng, không phân biệt, ở chỗ Đức Phật ở, ở trong tất cả các kiếp mà không hề có tưởng về kiếp, tùy thuận theo chánh pháp bình đẳng của tất cả chư Phật; Như Lai và ngã của tất cả chúng sinh đều như nhau không khác, trí tuệ thanh tịnh trang nghiêm chiếu sáng cả ba cõi, thành tựu oai nghi không thay đổi của chư Phật và phân biệt được cảnh giới của tất cả pháp giới... thì làm sao có thể biết và nói được hạnh nguyện công đức của chư vị.

Này thiện nam! Về phương Nam có núi tên là Quang minh, ở đó có Bồ-tát tên là Quán Thế Âm, ông hãy đến đó thưa hỏi: “Bồ-tát phải làm thế nào để học hạnh Bồ-tát và tu hành đạo Bồ-tát?”

Khi ấy, Đồng tử Thiện Tài cúi đầu cung kính đánh lễ dưới chân Trưởng giả An Trụ, đi nhiều quanh vô số vòng, chiêm ngưỡng kính lễ, rồi từ tại đi về phương Nam.

